

[Pernille Frahm]

Det andet, vi gerne vil have sikret med vores forslag, er en lokal forankring. Som det fremgår af SUM-rapporten, er forudsætningen for, at et projekt bliver en succes, netop den lokale forankring, dvs. at man får kommunen involveret i det, der foregår. Det er også med til at sikre, at et projekt bliver til andet end et projekt, men at det bliver til noget længerevarende, altså en nytænkning, en ny begivenhed, en ny måde at arbejde på i en kommune.

Gennem de puljer, Socialministeriet har haft, er der som sagt sat mange gode og nødvendige initiativer i gang; det er en ganske overvældende liste, når man gennemgår, hvad der egentlig er foregået. Det, vi gerne vil med vores idé om centrene og rådene, er, at vi vil have opsamlet erfaringerne, vi vil have opsamlet den viden, der er, og vi vil sikre, at der et eller andet sted er et overblik over, hvad disse her forskellige projekter egentlig foretager sig, et eller andet sted sikrer man sig, at ny inspiration kan nå ud til så mange som muligt, og et eller andet sted sikrer man sig, at projekter bliver evalueret og ikke bare slutter af, fordi bevillingerne ophører.

Det er jo sådan set ikke et forslag, der kommer til at koste noget, det er ikke en ekstra udgift, vi nu har tænkt os at pålægge Socialministeriet. Vi har rent faktisk tænkt os, at det er den satsreguleringspulje, som vi allerede er i gang med og allerede fra år til år deler ud af, vi skal prøve at tænke ind i en lidt mere fast sammenhæng, en lidt mere sikker sammenhæng i forhold til dette her.

For ikke bare at give penge til nogle nye projekter, som så kører år efter år efter år, men også sikre, at den sociale nytænkning fortsætter, har vi foreslået, at man laver en ordning, der ligner lidt – at man faktisk stjæler – den ordning, der er på folkeoplysningsområdet med 5 pct.s puljen, hvor man altså har en fast pulje, som er afsat til særlige nye initiativer.

Vi har det ikke sådan med vores forslag, at det partout skal til afstemning og stemmes ned eller vedtages. Det er vigtigt for os at få sat en debat i gang om, hvordan vi sikrer den videre eksistens af nogle af de gode ideer, der er opstået, og hvordan vi sikrer den lokale forankring, hvordan vi sikrer overlevelse af gode projekter. Det er vores hovedformål.

Tom Behnke (FP):

Efter vores opfattelse er der ikke brug for, at

vi accelererer udviklingen ved at foretage endnu flere forsøg, og at man foretager endnu flere undersøgelser. Der ligger så mange rapporter, og der ligger så meget materiale til grund, at det er på tide, at vi her i Folketinget tør tage beslutningen om, hvad det er, vi vil, hvad retning det er, vi vil i, og hvad det er for initiativer, der er nødvendige, for at vi i fremtiden kan undgå at blive nødt til at lave en masse forsøg. At lave forsøg og lave undersøgelser er symptombehandling, i stedet for at man fjerner årsagen til, at der uheldigvis er nogle mennesker, der kommer i en socialt dårlig situation. Det er på tide, at Folketinget tør tage det ansvar og træffe nogle beslutninger.

Så er der hele den økonomiske side af forslaget. Nu forstod jeg på fru Pernille Frahm, at der er tale om en 5 pct.s pulje, men ellers står der jo blot i forslaget, at midlerne til socialt udviklingsarbejde afsættes lokalt med den nævnte procentdel ud fra sidste års forbrug inden for de nævnte lovområder; procenten fremgår ikke af forslaget. Jeg er glad for, at det nu er blevet oplyst, at det er 5 pct., så vi ved, hvad vi skal holde os til, og så må vi sammenholde forslaget med referatet i Folketingstidende.

Det, der så også bliver sagt, er, at der bliver givet 50 pct.s statsrefusion, og så er vi oppe på det skønsmæssige beløb – regner jeg med – som SF har nævnt i forslaget, nemlig ca. 260 mio. kr.; men det er jo ikke sikkert, og jeg kunne da godt tænke mig at se, hvordan man er nået frem til, at 5 pct. af de samlede udgifter på hele dette her område i hele Danmark er 260 mio. kr. Det kan selvfølgelig være, at SF har nogle meget fine beregninger på det, og så kan vi jo vende tilbage til det.

Det, jeg synes er det vigtigste i det her forslag, er punkt 5. Havde forslaget kun indeholdt punkt 5, så havde vi kunnet støtte det 100 pct., for det, der er behov for, er netop, at vi har en eller andet form for organ eller råd, eller hvad I vil kalde det – det er sådan set ligegyldigt – der kan koordinere og samle trådene fra alle de mange, mange forsøg og alle de mange undersøgelser, der er blevet foretaget, og så fortælle Folketinget, at der er de og de løsningsmuligheder med plusser og minusser, og nu må vi træffe beslutningen.

Det, der også er vigtigt, er, at et sådant råd får overblik over, men sandelig også styr på al-